

Увод

У време када је изграђен, непосредно након стицања аутономног статуса Кнежевине Србије у оквиру Османског царства, Београд још увек није био српска престоница. У Београдској тврђави се налазила резиденција османског гувернера у Србији и војна посада Османског царства. Због тога је кнез Милош одабрао Топчидер, тада ван београдског насеља, за своју резиденцију. У почетку је било планирано да се у Топчидеру конституише државна управа Кнежевине Србије, али је она остајала у Крагујевцу, граду у коме је постојала званична кнежева резиденција и који је био престоница Кнежевине до 1842. године.

У међувремену, кнез Милош је користио Топчидер као своју летњу резиденцију и све до краја своје прве владавине, 1839. године, када је био присиљен да емигрира, овај предео је обликовао као свој приватни земљишни посед, развијајући у њему пољопривреду и трговину.

Зграда има приземље и спрат, од којих су оба подељена на велики хол у средини, са седам соба распоређених околу и четири помоћне просторије између њих, које су се због уграђених ложних места звале оџаклије. Холови спрата и приземља су проширени карактеристичним испустом - диванханом. Као у свим османским конацима, главни улаз је окренут према башти, док су према улици били мањи споредни улази.

Очувана декорација се налази на таваници хола, парадној соби и богомољи кнеза Милоша и диванхани. Распоред и тематика сликане декорације указују на значај ових просторија. Као типичан украс се појављује мотив круга на таваници уз богати репертоар мотива попут ваза са цвећем, корпи са воћем и разнобојних трака. Овакве декоративне композиције носиле су уобичајене конотације раја и биле су честе у богатим резиденцијама широм Османског царства. У конаку у Топчидеру са великом пажњом је украшена диванхана, која је имала и функцију простора за аудијенције. Осим уобичајених мотива, симболичког круга на таваници, диванхана је украшена и сликаним фризом, са представама идеализоване архитектуре, шуме са рекама и дивљим животињама. Ови пејзажи су испуњени и представама људских фигура, које су организоване у батаљистичке и пасторалне сцене различитог садржаја, попут битака са топовима, лова, двобоја, удварања, шетње у природи и војње кочијама.

На основу писаних извора се зна да је конак био уређен у комбинацији типичних османских резиденција и европских елемената. То значи да су уз зидове свих соба биле постављене ниске клупе - миндерлуци, прекривени богатим тканинама и јастуцима, а на подовима су били ћилими. Са таваница су висили лустери и фењери, а на зидовима су се налазили сатови, огледала и уметничке слике.

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com